

[Schmidt.]

grundig, som den skulde være. Det maa engang komme, for Nødvendigheden derfor er til Stede, og jeg personlig vil gøre, hvad jeg kan, for at vi engang kan komme saa vidt.

Derfor har jeg heller ikke Trang til at fordybe mig i Enkeltheder. Det er heller ikke min Agt at komme ind paa det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Udtalelser om de nationale Forhold dernede og Statens Opgave paa dette Omraade. Her tænker jeg helt anderledes, men det vil det efter min Mening være mere betimeligt at komme ind paa ved en anden Lejlighed.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Jeg vil gerne takke Det radikale Venstre og Socialdemokratiet for deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Naar man har hørt Debatten her i Dag skulde man næsten antage, det drejede sig om første Behandling af det foreliggende Lovforslag, hvor man meget stærkt kritiserede og udtalte Ønsker om, at det maatte lykkes gennem et kommende Udvalgsarbejde at faa Lovforslaget forbedret. Det er nu imidlertid anden Behandling, Sagen har været grundigt drøftet i det nedsatte Udvalg, og der foreligger forskellige Ændringsforslag, som man skal tage Stilling til.

Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram udtalte, at Loven havde virket godt i Sønderjylland. Hvis ikke denne Udtalelse var kommet, maatte jeg nærmest have faaet det Indtryk, at alle Partier undtagen de to Regeringspartier var stemt for, at dette Lovforslag ikke skulde gennemføres, og at hvis man ikke kunde opnaa større Resultater end her, blev der ikke noget ud af denne Sag. Jeg vil hertil sige, at jeg har haft mange Henvendelser fra Sønderjylland, hvori man ganske vist har fremsat Ønske om Forbedring af Loven, men dog har udtalt Glæde over den gældende Lov og klart og bestemt har afvist Det frie Folkepartis Udtalelser heroppefra om, at man ikke ønskede Almisser. Man har sagt dernede: Den Tale bryder vi os ikke om, vi ønsker Lovforslaget gennemført, med eller uden Forbedringer, helst med Forbedringer, men vi ønsker Lovforslaget gennemført.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget udtalte, at den eneste Ændring i det af Regeringen fremsatte Lovforslag er Rentesatsens Forhøjelse fra $3\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{2}$ for de i § 3 omtalte Laan. Var det nu ikke lidt flot at sige dette, efter at man har foreslaaet Loven forlænget i 5 Aar, og efter at man har

foreslaaet flere andre Forbedringer. Jeg synes, Det frie Folkeparti i denne Sag kun spiller den Rolle at optage Det konservative Folkepartis Forslag og sætte et Par Bemærkninger til. Det skulde nu alligevel ikke optræde paa en saa flot og affejende Maade, som Tilfældet har været.

Hvad selve Loven angaar, vil der ske den Ændring, at Sikkerhedsgrænsen i § 3 forhøjes til 110 pCt., i Stedet for, som den nu er: 105. Man har medtaget Hypotekforeningslaan, hvilket tidligere var udelukket, og vi har endvidere foreslaaet, at Rentesatsen for Udlaan efter § 3 forhøjes fra $3\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{2}$, hvorefter denne Paragraf vil faa større Betydning. Endelig har vi foreslaaet at ændre § 6 ganske betydeligt. Dertil kommer saa, at vi er gaaet med til at forlænge Loven i 3 Aar i Stedet for som oprindeligt foreslaaet 2 Aar. Det kalder det ærede Medlem Hr. J. S. Foget for, at der i Virkeligheden ikke sker noget som helst!

Med Hensyn til Bemærkningerne i Betænkningen vil jeg gerne over for de ærede Medlemmer Hr. P. Mortensen og Hr. Jørgen Gram udtale, at jeg har tiltraadt, at der ligesom efter den gældende Lov kan stilles særlige Beløb til Raadighed til Arbejdere, næringsdrivende, Landbrugere m. fl., der i særlig Grad er blevet ramt af Krisen. Og ligesom det sidste Gang lykkedes at opnaa Enighed om de Beløb, der skulde anvendes til dette Formaal, haaber jeg, det ogsaa vil lykkes denne Gang. Der er altsaa ikke nogen Uenighed paa dette Omraade.

Hvad Forpagterne angaar, har jeg tidligere udtalt og skal gentage, at det Udvalg, der administrerer denne Lov, i alle Tilfælde, hvor der var en Mulighed derfor, har taget Forpagterne med, og jeg har sagt, at det er Hensigten, at Udvalget fremdeles skal arbejde paa den Maade, saaledes som det ogsaa meget rigtigt staar i Betænkningen, at i de Tilfælde, hvor Forpagterne kan komme ind under Lovens Bestemmelser, tager man dem med. Men som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram fremhævede, der skal ikke være Tale om, at baade Ejer og Forpagter kan komme til at nyde godt af den samme Bestemmelse. Paa dette Omraade tror jeg at turde sige, vi er enige, og at der ikke vil ske nogen Forandring.

Men Venstre gaar noget videre — ikke saa overordentlig meget — ud over dette, at det vil have Loven til at gælde i yderligere 5 Aar, medens vi har foreslaaet 3. Naar Regeringen og de to Regeringspartier foreslaar en Forlængelse paa 3 Aar — oprindeligt 2 Aar —, er det, fordi vi alle haaber, at Forholdene i Løbet af denne Tid